

UZASADNIENIE

Powódka Biuro (...) Spółka z o.o. w S. wniosła o zasądzenie od pozwanego J. P. kwoty 142.411,84 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do zapłaty oraz o wydanie w sprawie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym. W uzasadnieniu podała, że strony zawarły w dniu 3 grudnia 2010 roku umowę, w ramach której powódka zobowiązała się do składowania i sprzedaży we własnym imieniu lecz na rzecz pozwanego mieszanki paliwowej (...), za co powódce przysługiwała prowizja, a pozwany miał zwolnić powódkę z wszelkich zobowiązań wobec nabywców mieszanki i innych osób. W dniu 17 maja 2011 roku strony zawarły aneks do umowy i ustaliły zasady wzajemnych rozliczeń, a mocy którego pozwany zobowiązał się zapłacić powódce kwotę 87.061,84 zł oraz pokryć od lipca 2011 roku wszelkie koszty związane z dotychczasową działalnością. W myśl tych ustaleń powódka zawarła z (...) S. umowę o najem powierzchni pod składowanie mieszanki, która nie została dotychczas sprzedana i została obciążona z tego tytułu kwotą 55.350 zł za okres od lipca 2011 roku do września 2012 roku, które to koszty powinien ponieść pozwany.

W sprawie brak było przesłanek do wydania nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym, gdyż zgodnie z treścią art. 499 pkt 4 kpc nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym nie może być wydany, gdy doręczenie nakazu nie może nastąpić w kraju. Pozwany ma miejsce zamieszkania za granicą i doręczenie nakazu mogłoby nastąpić jedynie za granicą, co w związku z wyżej przytoczonym przepisem jest niedopuszczalne.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów postępowania. W uzasadnieniu wskazał, że brak jest podstaw do żądania od niego przez powódkę kwoty 55.350 zł z tytułu najmu za okres od lipca 2011 roku do września 2012 roku, gdyż jak wynika z faktur VAT, na które powódka się powołuje, to powódka jest nabywcą usługi najmu i na niej ciąży obowiązek zapłaty. Pozwany zaprzeczył aby wyraził zgodę na obciążenie go z tytułu miesięcznego czynszu najmu za składowanie mieszanki (...) i nie upoważniał powódkę do zawarcia takiej umowy. Powódka w dniu 24 sierpnia 2012 roku przesłała pozwanemu drogą mailową projekt umowy najmu jaką miałby on zawrzeć z (...) S. w likwidacji lecz pełnomocnik pozwanego poinformował powódkę, że pozwany nie wyraża zgody na zawarcie umowy w tym zakresie. Pozwany podkreślił, iż porozumienie z dnia 17 maja 2011 roku powołane przez powódkę nie stanowi aneksu do umowy z dnia 3 grudnia 2010 roku, lecz rozwiązaniem tej umowy, co wynika wprost z § 1 porozumienia. Powódka nie wypełniła więc obowiązku wynikającego z art. 6 kc wykazania i udowodnienia podstawy swojego roszczenia.

Odnosnie żądania kwoty 87.061,84 zł pozwany podniósł, iż jest ono przedwczesne, gdyż strony w porozumieniu z dnia 17 maja 2012 roku ustaliły jedynie szacunkową wartość nierozliczonych kosztów tytułu realizacji łączącej je umowy i porozumienie to miało być podstawą dalszych negocjacji, bo nie wskazano w nim sposobu rozliczeń ani terminu spłaty wskazanej kwoty. Powódka nie udowodniła żądania w tym zakresie, a sam zapis porozumienia nie powoduje powstania wierzytelności po stronie powódkę. W tej sytuacji roszczenie o zapłatę kwoty 87.061,84 zł nie jest wymagalne.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 3 grudnia 2010 roku w S. strony zawarły umowę, na mocy której pozwany zobowiązał się do przekazywania powódce mieszanki paliwowej (...) celem jej sprzedaży podmiotom trzecim. Powódka zobowiązała się do składowania mieszanki na dzierżawionej przez siebie nieruchomości położonej w K. przy ulicy (...). Powódka zobowiązała się do prowadzenia ewidencji składowanej i sprzedanej mieszanki paliwowej. Obowiązkiem powódkę jako zleceniobiorcy był transport mieszanki z Republiki Czeskiej, jej składowanie, badanie i ponoszenie kosztów z tym związanych oraz ponoszenie innych kosztów związanych z wykonywaniem umowy, do czasu ich rozliczenia. Powódka zgodnie z § 3 umowy miała dokonywać sprzedaży za wynagrodzeniem mieszanki paliwowej na rachunek pozwanego, lecz w imieniu własnym. Z tytułu zawarcia umowy sprzedaży powódce miała przysługiwać prowizja w wysokości połowy zysku z transakcji. Pozwany zobowiązywał się zwolnić powódkę ze wszelkich zobowiązań wobec kupujących i innych osób

powstałych w związku z występowaniem wad fizycznych lub prawnych mieszanki paliwowej. Strony zaznaczyły także, że dla celów podatkowych umowa ma być traktowana jako umowa komisji, a prawem właściwym dla umowy jest prawo polskie (dowód: umowa z dnia 3 grudnia 2010 r. k. 15-16).

W związku z koniecznością zapewnienia terenu do składowania mieszanki paliwowej powódka zawarła z (...) S.A. w likwidacji w dniu 1 grudnia 2010 roku umowę najmu nieruchomości gruntowej o powierzchni 3.000 m² obejmującą część działki o numerze (...) objętej księgą wieczystą (...) na potrzeby składowania mieszanki paliwowej (...). Umowa została zawarta na czas nieokreślony i ustalono w niej czynsz netto w wysokości 3.000 zł miesięcznie, który miał być powiększany o należny podatek VAT. W umowie zastrzeżono dla każdej ze stron miesięczny termin jej wypowiedzenia ze skutkiem na koniec miesiąca kalendarzowego. Po rozwiązaniu umowy powódka była zobowiązana do zwrotu przedmiotu najmu w stanie niepogorszonym (dowód: umowa najmu k. 98-101). W tym czasie powstał także projekt umowy najmu terenu od (...) S. bezpośrednio przez pozwanego, lecz nie został on podpisany (dowód: projekt umowy k. 94-97).

W ramach wykonywania umowy powódka przywiozła mieszankę i złożyła ją na nieruchomości przy ul. (...) oraz w składzie w D.. Powódka rozpoczęła prowadzenie rozmów z odbiorcami na temat odbioru mieszanki. Koszty składowania były pokrywane ze środków przekazywanych powódce przez czeską spółkę (...) S.A., która przekazywała je w ramach rozliczeń z pozwanym. Wobec zaprzestania przez tę spółkę uiszczania opłat za składowanie strony zawarły w dniu 17 maja 2011 roku porozumienie, którym postanowiły rozwiązać umowę z dnia 3 grudnia 2010 roku oraz ustaliły zasady rozliczeń z tytułu rozwiązanej umowy. Strony określiły, iż całkowite koszty w okresie do 30 czerwca 2011 roku ustalają na kwotę 399.750,13 zł i uznają je za rozliczone w kwocie 272.688,29 zł. Do rozliczenia pozostała kwota 127.061,84 zł, z której 40.000 zł pokrywa powódka, 87.061,84 zł pokrywa pozwany. Strony nie ustaliły terminu rozliczeń tej kwoty. Jednocześnie w porozumieniu zaznaczono, iż powódka przekazuje z tym dniem mieszankę paliwowa do dyspozycji pozwanego, a w § 4 określono, że od 1 lipca 2011 roku wszystkie koszty związane z działalnością ponosił będzie pozwany (dowód: porozumienie k. 13-14).

Po zawarciu porozumienia pozwany rozpoczął wywóz mieszanki paliwowej, którą w całości zabrał ze składu w D. oraz sukcesywnie wywoził ją z S.. Jednakże w dniu 20 października 2011 roku Główny Inspektor Ochrony Środowiska wydał postanowienie, w którym nakazał powódce przechowywanie odpadów w postaci materiału o nazwie T. (...) 2 na działce przy ulicy (...) w K. do czasu zakończenia procedur określonych w art. 24 Rozporządzenia WE Nr 1013/2006 z dnia 14 czerwca 2006 roku w sprawie przemieszczania odpadów. Postanowienie to zaskarżyła powódka oraz jego kopię przekazała pozwanemu. Po wydaniu tego postanowienia pozwany zaprzestał wywożenia mieszanki i toczyło się postępowanie przed Głównym Inspektorem Ochrony Środowiska w celu stwierdzenia czy mieszanka stanowi odpad czy też produkt (dowód: postanowienie z dnia 20. października 2011 roku k. 117-118, zeznania powódki k. 130-131). W związku z wydaniem postanowienia przez (...) doszło w dniu 25 października 2011 roku do podpisania przez powódkę z (...) S.A. w likwidacji aneksu do umowy najmu z dnia 1 grudnia 2010 roku, w którym ustalono termin trwania umowy do 30 czerwca 2012 roku oraz stwierdzono, iż powódka ma prawo do wypowiedzenia umowy tylko w przypadku usunięcia w całości składowanej mieszanki (dowód: aneks z dnia 25. października 2011 roku k. 102-103).

W związku z toczącym się postępowaniem administracyjnym i upływem terminu wygaśnięcia umowy najmu rozpoczęły się pomiędzy stronami oraz (...) S. rozmowy dotyczące zawarcia aneksu do umowy najmu przedłużającego czas jej trwania oraz zmieniającego najemcę bezpośrednio na pozwanego. Projekt takiego aneksu został podpisany przez powódkę i pozwanego, a następnie przesłany (...) S., która go jednakże nie podpisała. W toku tych negocjacji pismem z dnia 18 lipca 2012 roku (...) S. wezwała powódkę do usunięcia do dnia 31 sierpnia 2012 roku całości mieszanki paliwowej. W trakcie kolejnych rozmów pomiędzy (...) S., powódką i pozwanym reprezentowanym także przez pełnomocnika M. M. opracowywano kolejne projekty aneksu do umowy między innymi powódka przesłała pozwanemu projekt umowy najmu pomiędzy (...) S. a pozwanym, który jednakże nie został przez pozwanego zaakceptowany i pozwany powiadomił (...) S. o swoim stanowisku, przedstawiając uwagi do projektu i stwierdzając, że nie podpisze umowy tej treści. (dowód: projekt aneksu z dnia 14 czerwca 2012 roku k. 91-93, pismo (...) S. do powódki z 18 lipca 2012 r. k. 88, mail do pełnomocnika pozwanego z 24 sierpnia 2012 roku k. 69, projekt umowy najmu k.

70-73, pismo pozwanego z 25 sierpnia 2012 r. k 74, zeznania świadka M. M. k. 130, zeznania powódki k. 131). (...) S. wystawił powódce faktury VAT za najem terenu za okres od lipca 2011 roku do września 2012 roku na łączną kwotę 55.350 zł, po tym okresie zaprzestała wystawiania faktur (dowód: faktury VAT k. 18-32, zeznania powódki k. 131).

W dniu 31 października 2013 roku Główny Inspektor Ochrony Środowiska uchylił w całości swoje postanowienie z dnia 31 października 2011 roku i umorzył postępowanie administracyjne, uznając, że postanowienie to nie może być wykonane przez powódkę, gdyż na mocy porozumienia z dnia 17 maja 2011 roku nie jest ona dysponentem mieszanki i podtrzymał stanowisko, że stanowi ona odpad (dowód: decyzja z dnia 31 października 2013 roku).

Powyższy stan faktyczny został ustalony głównie w oparciu o przywołane w nim dokumenty, których prawdziwość nie była przez strony kwestionowana, a także w oparciu o zeznania świadka M. M., który jednakże nie posiadał najistotniejszych wiadomości, gdyż nie uczestniczył przy zawieraniu przez strony umowy oraz porozumienia z dnia 17 maja 2011 roku, a został pełnomocnikiem pozwanego dopiero w lipcu 2012 roku oraz w oparciu o przesłuchanie powódki, której zeznania również nie zostały zakwestionowane.

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie powódki jest w znacznej mierze zasadne.

Bezspornym w sprawie było, iż strony łączyła umowa z dnia 3 grudnia 2010 roku, która posiadała cechy umowy komisu. Następnie porozumieniem z dnia 17 maja 2011 roku strony rozwiązały umowę i określiły zasady wzajemnych rozliczeń. Zgodnie z treścią art. 353¹kc strony zawierając umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego. W § 2 pkt 3 porozumienia ustaliły, iż do całkowitego rozliczenia kosztów związanych z realizacją umowy pozostała kwota 127.061,84 zł, z której pozwany ma pokryć 87.061,84 zł. Jednocześnie strony nie ustaliły terminu, w jakim kwota ta ma zostać powódce przekazana, jednakże nie wskazały, że jej przekazanie jest uzależnione od podejmowania jakichkolwiek dodatkowych czynności. W tej sytuacji należy uznać, że pozwany zaakceptował w porozumieniu, że jest winny powódce z tytułu rozliczenia poniesionych przez nią kosztów wymienionych w § 2 pkt 1 i 2 umowy ta właśnie kwotę. Dla jej wymagalności nie są potrzebne żadne dodatkowe ustalenia pomiędzy stronami. W tej sytuacji zastosowanie znajdzie w niniejszej sprawie reguła wynikająca z przepisu art. 455 kc, który stwierdza, że jeżeli termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony ani nie wynika z właściwości zobowiązania, świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania. Powódka nie wykazała, aby przed wszczęciem postępowania sądowego wezwała pozwanego do wykonania zobowiązania. W tej sytuacji za takie wezwanie należy uznać doręczenie pozwanemu odpisu pozwu, co nastąpiło w dniu 2 sierpnia 2013 roku (k. 60). Z dniem następnym pozwany popadł w opóźnienie co do spełnienia świadczenia i w związku z tym na mocy art. 481 kc od dnia 3 sierpnia 2013 roku należą się powódce odsetki za opóźnienie w spełnieniu świadczenia.

Odnosnie roszczenia dotyczącego zapłaty kwoty 55.350 zł należy wskazać, że znajduje ono uzasadnienie w treści § 4 porozumienia z dnia 17 maja 2011 roku. Z treści tego porozumienia wynika, iż od dnia 1 lipca 2011 roku to pozwany będzie ponosił wszelkie koszty związane z działalnością określona w umowie z dnia 3 grudnia 2010 roku. do kosztów tych niewątpliwie należą koszty najmu terenu, na którym składowana jest mieszanka paliwowa będąca własnością pozwanego. Skoro na mocy umowy najmu z dnia 1 grudnia 2010 roku koszty te ponosiła powódka, to pozwany winien powódce zwrócić poniesione przez nią kwoty. Pozwany nie wykazał aby bezpośrednio (...) S. zapłacił kwoty związane ze składowaniem należącego do niego towaru, a huta kosztami tymi obciążyła powódkę. Nie można uznać za zasadne argumentów pozwanego, iż nie wyrażał on zgody na zawarcie przez powódkę aneksu do umowy najmu z dnia 1 grudnia 2010 roku, gdyż stanowisko to zaprezentował pozwany dopiero w 2012 roku, gdy toczyły się pomiędzy stronami i hutą negocjacje co do kolejnego przedłużenia umowy. W tym okresie aneks nie został zawarty, natomiast zawarcie aneksu w październiku 2011 roku nie miało znaczenia dla zobowiązań pozwanego, gdyż pierwotna umowa najmu zawarta została na czas nieoznaczony i w dalszym ciągu by trwała, a powódka nie była w stanie jej rozwiązać, gdyż nie mogła usunąć towaru z nieruchomości wobec treści postanowienia (...) z 20 października 2011 roku. Zakończenie trwania najmu mogło nastąpić dopiero w momencie usunięcia przez pozwanego mieszanki

paliwowej z nieruchomości, a do tego czasu na mocy ustaleń zawartych w § 4 porozumienia pozwany powinien pokrywać koszty związane z przechowywaniem towaru. W tej sytuacji zasadne jest roszczenie powódki do pozwanego odnośnie zapłaty kwoty 55.300 zł z ustawowymi odsetkami od dnia następnego, po dniu doręczenia pozwu. Argumenty dotyczące odsetek wskazane przy ustalaniu terminu zapłaty kwoty 87.061,84 zł znajdują pełne zastosowanie. Skoro strony w porozumieniu z dnia 17 maja 2011 roku określiły zasady rozwiązania umowy z dnia 3 grudnia 2010 roku i wzajemne obowiązki co do pokrywania kosztów związanych z tą umową, to ustalenia te są dla stron wiążące, gdyż nie są sprzeczne z istotą stosunku prawnego ani z ustawą czy zasadami współżycia społecznego.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 100 zdanie drugie kpc i obciążono nimi w całości pozwanego, gdyż powódka uległa jedynie co do części odsetek od należności głównych, tak więc można uznać, iż uległa tylko co do nieznaczej części swojego żądania.

Zarządzenie:

1. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego;
2. Akta przedstawić z wpływem lub za 20 dni.

K., 13.02.2014 r. SSR del. Krzysztof Żyłka